

UCHWAŁA

**Komisji do spraw przewodu habilitacyjnego powołanej przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego
dr n. chem. KATARZYNY GOBIS
w dziedzinie nauk farmaceutycznych
z dnia 02 października 2013 r.**

Na podstawie art. 18 a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003 r, Nr 65, poz. 595, Dz.U. z 2005 r., No 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011r, No 84, poz. 455), Komisja d/s przewodu habilitacyjnego dr n. farm. Katarzyny Gobis, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 10 czerwca 2013 r.,

w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. Katarzyna Kieć-Kononowicz

Członkowie: dr hab. Maria Łuczkiwicz – sekretarz Komisji
prof. dr hab. Andrzej Wróblewski – recenzent
prof. dr hab. Stanisław Ryng – recenzent
prof. dr hab. Franciszek Sączewski – recenzent
dr hab. Stanisław Boryczka – członek Komisji
prof. dr hab. Wiesław Sawicki – członek Komisji

po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi w związku z ubieganiem się Pani dr Katarzyny Gobis o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz ocenami całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Kandydatki, a w szczególności osiągnięcia naukowego, prezentującego „Syntezę i aktywność przeciwbakteryjną nowych pochodnych azotowych związków heterocyklicznych i ich analogów”, określonego w przepisie art.16, ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą dnia 18 marca 2011 r.(Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) jednomyślnie pozytywnie opiniuje wniosek **dr n. chem. Katarzyny Gobis** o nadanie stopnia

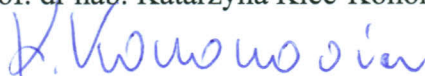
doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych w specjalności chemia medyczna i występuje z wnioskiem do Rady Wydziału Farmaceutycznego GUMed o nadanie stopnia ***doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych*** w specjalności chemia medyczna.

Uchwała podjęta została w głosowaniu jawnym wobec braku wniosku Kandydatki o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym (na podstawie art. 18a ust. 8 i 9 Dz. U. z dnia 2011 r. Nr 84 poz. 455).

Z uwagi na brak wniosku ze strony członków Komisji, nie została przeprowadzona rozmowa z Kandydatką nt. Jej osiągnięć i planów naukowych (na podstawie art. 18a ust. 10, Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455).

Przewodnicząca Komisji

Prof. dr hab. Katarzyna Kieć-Kononowicz

**Uzasadnienie uchwały Komisji opiniującej wniosek
dr Katarzyny Gobis
złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów
o przyznanie stopnia doktora habilitowanego**

Na podstawie ustawy z dnia 18 marca 2011r (Dz.U. Nr 84, poz. 455) o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz zmianie niektórych ustaw i rozporządzenia MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, po szerokiej i wnikliwej dyskusji, pozytywnie zaopiniowała wniosek dr Katarzyny Gobis o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych w specjalności chemia medyczna.

Podczas spotkania, które odbyło się w dniu **02 października 2013 r.** w sali posiedzeń Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej, Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego przy al. Hallera 107, w Gdańsku, wszyscy Recenzenci i członkowie Komisji ocenili bardzo wysoko dorobek naukowy, osiągnięcia dydaktyczne oraz organizacyjne dr n. chem. Katarzyny Gobis. Jednoznacznie pozytywne oceny skłoniły wszystkich członków Komisji do pozytywnego zaopiniowania wniosku Kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Na wstępie Recenzenci krótko scharakteryzowali przebieg kariery naukowej i zawodowej dr Gobis. **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** podkreślił, że już w trakcie studiów doktoranckich, w roku 1998, Habilitantka odbyła 3-miesięczny staż naukowy w Laboratoire de Physicochimie Biomoléculaire et Cellulaire, Université Paris-Nord w ramach stypendium rządu francuskiego.

Przechodząc do oceny dorobku naukowego Kandydatki, **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** stwierdza, że obejmuje on „34 prace pełnotekstowe, w tym 29 publikacji oryginalnych, z których 28 zostało opublikowanych po doktoracie w renomowanych czasopismach międzynarodowych”. **Prof. dr hab. Stanisław Ryng** dodaje, że „Sumaryczny IF publikacji stanowiących dorobek naukowy Pani doktor K. Gobis, zamieszczonych w renomowanych

periodykach wynosi **36,463** (557,5 pkt KBN/MNiSW), w tym po uzyskaniu stopnia doktora **IF** wyniósł **34,771** (547,5 pkt. KBN/MNiSW). Liczba cytowań publikacji wg bazy Web of Science wynosi 96, index Hirscha wg. tej samej bazy wynosi 5". **Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** stwierdza, że jest to zupełnie dobra wartość scjentometryczna. Podsumowując, **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** uznaje, że „Powyższe dane wskazują, że pod względem formalnym dorobek naukowy dr Katarzyny Gobis spełnia wymagania ustawy o tytule i stopniach naukowych”.

W ocenie merytorycznej dorobku naukowego Habilitantki prof. **dr hab. Andrzej Wróblewski** stwierdza, że „Jako doktorantka na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej mgr Gobis prowadziła pod kierunkiem prof. Borowskiego i doc. Tarasiuk badania nad mechanizmami aktywności sfunkcjonalizowanych antrachinonów i ich analogów w stosunku do komórek nowotworowych o oporności wielolekowej, które zostały przedstawione w postaci czterech publikacji”. **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** dodaje, że do najważniejszych doświadczeń naukowych i umiejętności praktycznych zdobytych przez Habilitantkę w tym okresie należą: „określanie właściwości fizykochemicznych potencjalnych leków, takich jak pKa i logP, badanie oddziaływań leków z DNA, wykorzystanie metod spektrofotometrycznych w badaniach transportu związków do komórki, zastosowanie mikroskopii konfokalnej w badaniach powinowactwa związków do organelli komórkowych oraz badanie możliwości przywracania aktywności przeciwnowotworowej *in vitro* leków przeciwnowotworowych wobec komórek opornych poprzez skojarzone podawanie leków z testowanymi związkami”. Również **prof. dr hab. Stanisław Ryng** uznaje wyżej opisany kierunek badań Kandydatki za ciekawy i podaje, że niniejsze eksperymenty były „grantowane przez KBN oraz francusko-polski projekt naukowo-technologiczny a następnie stypendium poświęcone molekularnym aspektom działania przeciwnowotworowego”.

Oceniając dorobek przedhabilitacyjny dr Gobis **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** stwierdza, że Habilitantka „podjęła pracę w Katedrze i Zakładzie Chemii Organicznej Wydziału Farmaceutycznego GUMed, gdzie pod opieką prof. dr hab. Henryka Foksa zajęła się projektowaniem i syntezą nowych potencjalnych leków przeciwbakteryjnych”. Dalej Recenzent podkreśla, że „pierwsze lata pracy w nowym środowisku należy także zaliczyć do udanych, bowiem obok wartościowych publikacji, dr K. Gobis zdobyła bogate doświadczenie w zakresie prowadzenia syntez związków heterocyklicznych, badania właściwości fizykochemicznych potencjalnych leków, analizowania struktury otrzymywanych połączeń z wykorzystaniem metod spektroskopowych IR i NMR oraz dokonywania oceny wyników

badania biologiczne w kontekście poszukiwań nowych leków”. **Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** uznaje podejście dr Gobis do pracy naukowej za interdyscyplinarne i stwierdza, że Kandydatka „po otrzymaniu stopnia naukowego doktora wykazała się „istotną aktywnością naukową”.

Przechodząc do oceny osiągnięcia naukowego „Synteza i aktywność przeciwbakteryjna nowych pochodnych azotowych związków heterocyklicznych i ich analogów” **prof. dr hab. Stanisław Ryng** podaje, że „Podstawę habilitacji stanowi monotematyczny cykl 13 prac publikowanych w latach 2006 – 2013”. Recenzent dodaje, że „Wszystkie te prace są współautorskie. Habilitantka we wszystkich pracach jest pierwszym Autorem”. **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** podkreśla, że powyższy dorobek naukowy „został opublikowany w impaktowanych czasopismach międzynarodowych o profilu chemicznym i farmaceutycznym, takich jak: *Heterocycles* (4), *Monatshefte fuer Chemie* (5), *Bioorganic & Medicinal Chemistry* (1), *Journal of Heterocyclic Chemistry* (1) *Archiv der Pharmazie* (1) oraz *Acta Poloniae Pharmaceutica – Drug Design* (1). Łączny współczynnik oddziaływania dla tych prac wynosi 17,466, a liczba punktów KBN/MNiSW = 276”.

Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski wskazuje, że „W wielu przypadkach liczba autorów prac jest duża (sięgająca nawet 8 osób), ale jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że w badaniach prowadzonych przez dr Gobis konieczna jest współpraca z zespołami oceniającymi aktywność biologiczną otrzymanych związków, a często również z krystalografami, to praktycznie jedynym współautorem prac stanowiących osiągnięcie naukowe jest prof. dr hab. Henryk Foks (emerytowany kierownik zakładu), który złożył stosowne oświadczenie. Pozostali współautorzy prac przedstawili podobne oświadczenia, z których wynika, że dr Gobis była autorem koncepcji badawczej przedstawionej w cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe, zsyntezowała związki, przeprowadziła analizy struktura-aktywność i napisała publikacje”. **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** nadmienia również, że „Deklarowany w załączonych oświadczeniach udział współautorów tych prac wskazuje na wiodącą rolę Habilitantki – zarówno w formułowaniu problemów badawczych jak i wykonaniu badań w zakresie syntezy nowych związków i interpretacji wyników testów biologicznych. Pod względem formalnym mamy zatem do czynienia z poważnym, dobrze udokumentowanym dorobkiem naukowym”.

Oceniając założenia badawcze dr Katarzyny Gobis **prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** uznaje kierunek prowadzonych przez Kandydatkę doświadczeń „za bardzo ważny w związku ze wzrostem zachorowań na gruźlicę w skali światowej, pojawieniem się szczepów opornych na obecnie stosowane chemioterapeutyki, ale przede wszystkim z

powodu małej liczby skutecznych leków dostępnych w tej chwili w terapii gruźlicy”. Podobnie **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** zaznacza, że „Gruźlica, pomimo postępu nauk medycznych XXI wieku stanowi poważny problem zdrowotny, bowiem co trzeci mieszkaniec Ziemi jest dotknięty zakażeniem latentnym *Mycobacterium tuberculosis*, a liczba ofiar śmiertelnych zakażeń prątkami atakującymi płuca, kości, mózg, wątrobę i przewód pokarmowy przekracza 3 miliony rocznie”. Recenzent dodaje, że „Od blisko 40. lat na rynku medycznym nie pojawił się nowy lek przeciwgruźliczy, stąd usilne poszukiwania nowych struktur skutecznych wobec szczepów lekoopornych, szczególnie widoczne w ośrodkach akademickich” **Prof. Sączewski** stwierdza, że „Podjęcie tej tematyki przez dr K. Gobis było zatem uzasadnione i ze wszech miar słuszne”.

Profesor **dr hab. Stanisław Ryng** wskazuje, że wszystkie prace będące podstawą habilitacji „przedstawiają syntezę, właściwości fizykochemiczne, aktywność przeciwbakteryjną oraz zależności pomiędzy strukturą i aktywnością przeciwgruźliczą nowych grup związków heterocyklicznych pochodnych: pirydyny, pirymidyny, pirazyny, chinoliny oraz benzimidazolu. W sumie 292 nowe, nieopisane wcześniej w literaturze struktury chemiczne”. **Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** stwierdza natomiast, że „Przy projektowaniu struktur nowych związków dr Gobis kierowała się zasadą, że największe szanse na znalezienie związków o potencjalnej aktywności tuberkulostatycznej pojawiają się wtedy, gdy w nowej strukturze zostaną połączone fragmenty dwóch cząsteczek, których aktywność została wcześniej ustalona”. Recenzent nadmienia, że takie podejście jest słuszne. **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** uznaje również, że „Mamy tu zatem do czynienia z tradycyjnym podejściem do projektowania potencjalnych leków, opartym w dużej mierze o wiedzę i intuicję badacza w zakresie kierunków działania biologicznego syntezowanych związków”.

Dalej, **prof. dr hab. Stanisław Ryng** nadmienia, że „245 połączeń przebadanych zostało w kierunku aktywności przeciwbakteryjnej, w tym 222 tuberkulostatycznej a 117 innej p-bakteryjnej. Grupę 30 związków przebadano w kierunku aktywności p-nowotworowej”. **Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** dodaje zaś, że „Dr Gobis zadbała również o to aby badania aktywności tuberkulostatycznej otrzymanych przez nią związków były w pełni wiarygodne współpracując z prof. Augustynowicz-Kopeć”. Z powyższą opinią zgadza się również **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** stwierdzając, że „Realizacja szerokiego programu o charakterze interdyscyplinarnym wymagała nawiązania współpracy z zespołami (...) mikrobiologów oraz biologów molekularnych. Jakkolwiek wiele z tych

kontaktów nawiązał wcześniej Kierownik Katedry, niewątpliwą zasługą Habilitantki było ich utrzymanie, co pośrednio potwierdza atrakcyjność zaproponowanej problematyki naukowej”.

Poddając ocenie merytorycznej cykl publikacji stanowiących podstawę habilitacji **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** zauważa że „W warstwie chemicznej można wyróżnić trzy główne kierunki prac eksperymentalnych, które dotyczą syntezy i badań biologicznych *in vitro*: (i) związków heterocyklicznych wywodzących się z hydrazydów i metylohydrazydów, takich jak pochodne kwasu heteroaroidotioowego i heteroaroidokarbonohydrazonotioowego, (ii) związków otrzymywanych na drodze transformacji karbonitryli heterocyklicznych, w tym amidoksymów, oksymów, iminoestrów, amidyn i sulfonamidyn, (iii) pochodnych benzimidazolu, naftoimidazolu, imidazopirydyny i imidazofenazyny zawierających w pozycji 2 ugrupowania cykloalkiloalkilowe o zróżnicowanej lipofilowości”, a **prof. Stanisław Ryng** podkreśla, że „Wszystkie grupy związków zostały wyposażone :

- w metody syntezy, w dużej części zoptymalizowane
- badania rentgenostrukturalne rozwiązujące tautomerię postaci krystalicznych
- charakterystyki aktywności przeciwdrobnoustrojowych z komentarzami”.

W szczegółowej analizie poszczególnych dokonań Habilitantki **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** stwierdza, że „Zastosowane przez dr K. Gobis metody syntezy w większości przypadków miały charakter rutynowy, jakkolwiek na gruncie chemii heterocyklicznej trudno mówić o jakiegokolwiek rutynie, skoro każdorazowej zmianie pierścienia heterocyklicznego towarzyszą zmiany właściwości chemicznych sąsiadujących grup funkcyjnych. Habilitantka otrzymywała pochodne wielu układów heterocyklicznych, co każdorazowo wiązało się z modyfikacją i właściwym doбором warunków reakcji”.

Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski uważa, że „przeprowadzone przez dr Gobis (publikacje 1,2,3,5,6 cyklu) wszystkie uzasadnione precedensami literaturowymi modyfikacje izoniazydu i pirazynamidu w obrębie fragmentu karbohydrazonotioowego zostały zrealizowane i zakończyły się częściowym sukcesem w postaci ustalenia wysokiej aktywności (MIC 3,1 µg/ml) 4-nitrobenzoidokarbonohydrazonotioanu dimetylu w stosunku do szczepu H₃₇Rv”.

Recenzent dodaje, że „Dobrym pomysłem dr Gobis było poszukiwanie związków o aktywności tuberkulostatycznej przez dołączenie reszt sulfonamidowych do atomów azotu pochodnych izoniazydu albo pirazynamidu. (...) Ich aktywność tuberkulostatyczna była jednak niewielka (MIC 50-100 µg/ml), jak również nie wykazywały one aktywności antybakteryjnej, czy przeciwgrzybowej”.

Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski podkreśla również, że „Korzystając z wcześniejszych osiągnięć m. in. zespołu prof. Foksa dr Gobis zaprojektowała nowe struktury związków o potencjalnej aktywności tuberkulostatycznej, tym razem w grupie pochodnych zawierających pierścień benzimidazolu, ale także, co już jest oryginalnym osiągnięciem habilitantki, jego strukturalne analogi”. **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** uzupełnia, że „Najbardziej aktywne związki (w tej grupie) obdarzone są bowiem selektywnym działaniem przeciwpłatkowym, a pod względem wartości MIC w granicach 1,5-3,1 µg/mL dorównują najskuteczniejszym stosowanym obecnie lekom przeciwgruźliczym. Habilitantka uznała pochodne benzimidazolu i ich analogi imidazofenazynowe za związki o wysokim potencjale terapeutycznym, co moim zdaniem jest w pełni uzasadnione i świadczy o sukcesie programu badawczego, w którym synteza 292. związków doprowadziła do odkrycia nowej klasy potencjalnych leków przeciwgruźliczych. Dla porównania, programy badawcze z zastosowaniem skriningu wirtualnego, HTS i syntezy kombinatorycznej prowadzone w laboratoriach innowacyjnych firm farmaceutycznych obejmują zazwyczaj badanie setek tysięcy, a nawet milionów struktur, z których zaledwie kilka osiąga status ‘*new chemical entity*’ i jest przedmiotem szczegółowych badań przedklinicznych”. Recenzent zaznacza również, że w żadnej z opublikowanych ostatnio prac dotyczących pochodnych benzimidazolu wykazujących działanie tuberkulostatyczne nie znalazł „struktur tak prostych a zarazem silnie działających, jak te otrzymane przez Habilitantkę. Bez wątpienia, zrealizowany program badawczy jest Jej sukcesem”.

Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski odniósł się również do zsyntezowanych przez Kandydatkę amidyn podstawionych przy atomie węgla wybranymi resztami heteroaromatycznymi, a przy atomie azotu mającymi grupy 2-chlorobenzenosulfonową i 4-chloropirydynylo-3-sulfonową. Recenzent podkreślił, że w powyższej grupie związków (15 połączeń) Habilitantka „całkiem przypadkowo” odkryła silną aktywność przeciwnowotworową a wspomniana w recenzji „pochodna choliny była związkiem najbardziej aktywnym w stosunku do kilkudziesięciu linii komórkowych (GI_{50} 0,92-13µM), a największą aktywność wykazała wobec linii białaczek ludzkich”.

W swojej recenzji **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** ma pewne zastrzeżenia do dyskusji „na temat względnej trwałości tautomerów 2*H* i 4*H* pochodnych 3-pirydylo-benzo[*e*][1,2,4]tiadiazyny” przedstawionej w pracy **P-12** [*Monatsh. Chem.* (2013)]. Recenzent stwierdza, że „uwadze Autorów uszedł fakt, że w omawianym przypadku, skutek rotacji wiązania C3-C2' łączącego oba pierścienie heterocykliczne, możemy mieć do czynienia z czterema, nie zaś dwiema formami tautomerycznymi, tj. 2*H-E*, 2*H-Z* oraz 4*H-E* i 4*H-Z*.

Wykonanie obliczeń kwantowo-chemicznych dla każdego z nich, dodatkowo z zastosowaniem modelu solwatacyjnego, mogłoby przynieść zgoła inną odpowiedź.” **Prof. dr hab. Franciszek Sączewski** uważa również, że „bez wzorów, schematów reakcji i pełnych nazw chemicznych, wobec ogromu informacji szczegółowych, problemy omawiane w Autoreferacie są mało czytelne. Umieszczenie tego tekstu - zarówno w wersji polsko- jak i anglojęzycznej - na stronach internetowych Centralnej Komisji nie spełni oczekiwań użytkowników, ze szkodą dla Habilitantki”.

Podsumowując ocenę merytoryczną cyklu publikacji stanowiących podstawę habilitacji **prof. dr hab. Stanisław Ryng** stwierdza, że „Analiza tych prac wskazuje na imponującą pracowitość, wytrwałość, inwencję i wielokierunkową aktywność badawczą Pani doktor Katarzyny Gobis”. Recenzent dodaje, że „Pani Doktor Katarzyna Gobis wykazała się erudycją i intuicją badawczą oraz umiejętnościami we współpracy w wielodyscyplinarnych zespołach”. Opinię tę potwierdza **prof. dr hab. Franciszek Sączewski** podkreślając, że „wartość naukową przeprowadzonych przez dr Katarzynę Gobis prac eksperymentalnych w zakresie syntezy chemicznej i analizy strukturalnej potencjalnych leków należy ocenić wysoko. Habilitantka w znacznym stopniu poszerzyła wiedzę na temat zależności pomiędzy strukturą a aktywnością tuberkulostatyczną związków heterocyklicznych. Przedłożony do oceny cykl 13. publikacji jest dowodem dojrzałości naukowej wyrażającej się w formułowaniu interesujących programów badawczych, a także budowaniu i kierowaniu interdyscyplinarnym zespołem badawczym zajmującym się poszukiwaniem nowych leków”. Również **prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** pisze: „w przedstawionym przez dr Gobis osiągnięciu naukowym stwierdzam, że został spełniony wymóg „*znacznego wkładu autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej*”.

Wszyscy Recenzenci ocenili wysoko działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną dr Katarzyny Gobis. **Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** podkreśla, że Habilitantka, w ramach zajęć dydaktycznych, prowadzi zajęcia laboratoryjne, seminaryjne (kierunek Farmacja) oraz wykłady z chemii organicznej (kierunek Analityka Medyczna).

Prof. dr hab. Franciszek Sączewski dodaje, że „Do Jej osiągnięć dydaktycznych należy zaliczyć także współautorstwo skryptu pt. „*Ćwiczenia laboratoryjne z chemii organicznej*” umieszczonego na stronach extranetu GUMed oraz opiekę nad 14. magistrantami”, a **prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** zaznacza, że „Dr Gobis jest współautorem książki „Walka z gruźlicą u ludzi i zwierząt w Polsce” pod redakcją Haliny Dusińskiej”.

Poszczególne Recenzenci podkreślają również, że Kandydatka uczestniczy czynnie w pozyskiwaniu pieniędzy na badania naukowe (kierownictwo grantu NCN – 2011-2013).

Prof. dr hab. Stanisław Ryng dodatkowo nadmienia, że „Pozycję Pani dr Katarzyny Gobis w Środowisku określają również zlecane recenzje w czasopismach o zasięgu światowym”.

Wszyscy Recenzenci podkreślili, że Habilitantka za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne została trzykrotnie wyróżniona Zespołową Nagrodą Rektora GUMed.

Prof. dr hab. Franciszek Sączewski zauważa ponadto, że „o zaufaniu jakim cieszy się Habilitantka w środowisku zawodowym farmaceutów świadczy fakt, iż trzykrotnie była wybierana przedstawicielem młodych pracowników naukowo-dydaktycznych do Rady Wydziału”.

Kończąc swoją wypowiedź **prof. dr hab. Andrzej Wróblewski** dodatkowo stwierdza, że chociaż Habilitantka nie była na stażu postdoktoranckim to już jako doktorantka była stypendystką rządu Republiki Francji na Uniwersytecie Paris Nord (4 miesiące). Recenzent przyznaje również, że „liczba ośrodków naukowych z którymi współpracuje (Kandydatka) jest pokaźna”.

W podsumowaniu Recenzenci piszą kolejno:

Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski: „W podsumowaniu pragnę podkreślić, że cały dorobek naukowy dr Katarzyny Gobis, a w szczególności osiągnięcie naukowe p.t. *„Synteza i aktywność przeciwbakteryjna nowych pochodnych azotowych związków heterocyklicznych i ich analogów”* należy ocenić bardzo wysoko. Zainteresowania badawcze dobrze wpisują się we współczesne nurty poszukiwań nowych leków tuberkulostatycznych. Realizowane przez panią doktor kierunki badań uważam za całkowicie uzasadnione. Wiarygodność otrzymanych wyników nie budzi wątpliwości. W mojej ocenie dr Gobis w swoim rozwoju naukowym osiągnęła poziom pełnej intelektualnej samodzielności, tak w zakresie formułowania problemu naukowego, jak i sposobu jego rozwiązania.

Prof. dr hab. Stanisław Ryng: „W związku z powyższym, oceniam bardzo wysoko zarówno rozprawę jak i wielodyscyplinarny dorobek Habilitantki”.

Prof. dr hab. Franciszek Sączewski: „Wziąwszy pod uwagę całokształt przedstawionego dorobku i osiągnięć naukowych, umiejętność planowania, samodzielnego prowadzenia prac badawczych, kierowania interdyscyplinarnymi zespołami naukowymi oraz zaangażowanie w pracy dydaktycznej i organizacyjnej, popieram wniosek Wysokiej Rady Wydziału Farmaceutycznego z OML, Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie dr n. chem. Katarzyny Gobis do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego”.

Na podstawie przedstawionych opinii Recenzentów, autoreferatu Kandydatki i wszechstronnej dyskusji na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej podjęto uchwałę, w której Komisja jednomyślnie pozytywnie opiniuje wniosek dr n. chem. Katarzyny Gobis o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych w specjalności chemia medyczna i występuje z wnioskiem do Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej GUMed o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych Pani dr n. chem. Katarzynie Gobis.

Lista członków Komisji opiniującej wniosek dr Katarzyny Gobis złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie stopnia doktora habilitowanego

Lp	Funkcja	Tytuł, imię i nazwisko	Podpis
1	Przewodniczący Komisji	Prof. dr hab. Katarzyna Kieć-Kononowicz	
2	Członkowie: Sekretarz Komisji	Dr hab. Maria Łuczkiwicz	
3	Recenzent	Prof. dr hab. Andrzej Wróblewski	
4	Recenzent	Prof. dr hab. Stanisław Ryng	
5	Recenzent	Prof. dr hab. Franciszek Sączewski	
6	Członek Komisji	Dr hab. Stanisław Boryczka	
7	Członek Komisji	Prof. dr hab. Wiesław Sawicki	